

РЕШЕНИЕ

№ 4757

гр. София, 01.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1901** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на В. М. Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от В. В. К., чрез процесуален представител адв. В. Б., срещу решение от 22.01.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 7183/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 42-0001644/19.07.2018 г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“, с което на касатора за нарушение на чл. 12б, ал. 11 от Закона за автомобилните превози /ЗАвП/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500,00 лв., на основание чл. 96 в, ал.2 от ЗАв П.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи се, че в НП не е посочена дата на извършване на нарушението, както и че липсват мотиви.

Ответникът - редовно призван, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че на 26.03.2018 г. около 10.30 часа в [населено място], [улица] в Областна дирекция „Автомобилна администрация“ С., след извършване на комплексна проверка на В. М. Е. притежаваша лиценз №14789 за извършване на международен превоз на товари е установено, че превозвачът не е уведомил писмено ИА „АА”, че извършва превози за собствена сметка на товари еднократно, но не по-късно от деня на започване на извършване на превозите, а именно 07.04.2017г., видно от тахографски лист с данни за пътуването на водача В. В. К.. Прието е, че е извършено нарушение на разпоредбата на чл.12, ал. 11 от ЗАвПр., за което на 26.03.2018 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение.

Установената фактическа обстановка е приета за доказана, на основание представената административно-наказателната преписка, съдържаща акта за установяване на административно нарушение от 26.03.2018г., пътен лист серия А №084147 от 08.04.2018г. с тахографски диск, пътен лист серия А №084146 от 07.04.2017г. с тахографски диск, декларация от В. К., констативен протокол за извършена комплексна проверка от 26.03.2018г., Заповед №РД-08-249 от 15.05.2015г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и показанията на свидетеля А. Е. Н., служител на ОО „АА” С., актосъставител.

При така установената фактическа обстановка, за да потвърди издаденото НП, от правна страна въззивната инстанция е извела изводи, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и при спазване на материалния закон.

Решението е неправилно.

Неоснователни са възраженията относно липса на посочена дата на извършване на нарушението. В АУАН и НП се сочи, че превозвачът не е уведомил писмено ИА „АА” че извършва превози за собствена сметка на товари еднократно, но не по-късно от деня на започване на извършването на превози, който е 07.04.2017 г. Правилно Софийският районен съд е приел, че е посочен деня на извършване на нарушението, а именно денят, следващ 07.04.2017 г. - 08.04.2017 г.

Несъответстващ на доказателствения материал е извода на съда за безспорна установеност на нарушението.

Легалните дефиниции за „превоз на товари“ и „превоз за собствена сметка на товари“ се съдържат в § 1, т. 1 и т. 4, б. „а“ от ДР на Закона за автомобилните превози.

„Превоз за собствена сметка“ е дейност на физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, извършващо превоз на стоки срещу заплащане със собствени или собствени и наети превозни средства, включително и на лизинг, независимо дали са натоварени или не“.

„Превоз за собствена сметка на товари“: превоз на товари без заплащане,

предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него и превозът е предназначен да се доставят товари на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, да се експедират негови товари, товарите да се превозят в рамките на предприятието му или за негови собствени нужди извън предприятието, а товарите принадлежат на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, или са били продадени, закупени, дадени под наем или наети, произведени, добити, преработени или поправени от него.

Съгласно чл. 12б, т. 11 от ЗАвтП лицата, които извършват превоз на товари за собствена сметка са длъжни да уведомят писмено Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, че извършват превози за собствена сметка на пътници или товари еднократно, не по-късно от деня на започването на дейността по извършването на превозите, като на основание чл. 96в, ал.2 от ЗАвтП за неизпълнение на задълженията по чл. 12б, ал. 11 наказанието е глоба или имуществена санкция в размер 500 лв.

В наказателното постановление, както и в АУАН и в констативен протокол за извършена комплексна проверка от 26.03.2018 г. не е описано какъв превоз е извършен, между какви дестинации, какъв товар, с какво предназначение и други индивидуализиращи белези, съгласно законовата дефиниция, поради което не е ясно как е направен изводът за осъществяване на превози за собствена сметка.

Административнонаказателното обвинение не може да почива на предположения, на несигурни и колебливи изводи относно наличието на елементите на извършеното нарушение и авторството на извършеното деяние. Потвърждаването на НП при недоказаност на обвинението по несъмнен и категоричен начин е нарушение на закона - чл. 348, ал. 1, вр. ал. 2 от НПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, поради което оспореното решение и потвърденото с него НП следва да се отменят.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VII ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 22.01.2020 г., постановено по н.а.х.дело № 7183/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 109-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 42-0001644/19.07.2018 г. на началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“, с което на В. М. Е. ЕИК[ЕИК], на основание чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, за нарушение на чл. 12б, ал. 11 от същия закон, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.

